

SYNODÁLNE POSOLSTVO BOŽIEMU ĽUDU

V piatok 26. októbra 2012 synodálni otcovia v Ríme na synode o Novej evanjelizácii schválili Posolstvo Božiemu ľudu

Práve Boží ľud, ktorý je často označovaný ako zmätený a roztržitý, prirovnáva text k samaritánke pri studni v Jánovom evanjeliu – teda s prázdnu nádobou. Boží ľud je smädný a vládne v ňom túžba po Bohu, preto mu Cirkev musí ísť oproti a ukázať mu Pánovu prítomnosť. Cirkev vždy hovorí, že evanjelizovať môžeme vtedy, ak sme aj my sami evanjelizovaní.

Preto posolstvo vyzýva Cirkev začať od seba samej, vyzýva ju k obráteniu, pretože osobné hriechy a slabosti Ježišových učeníkov uberajú na dôveryhodnosti jej poslania. Nie je priestor pre pesimizmus, pretože globalizácia, sekularizácia, migrácia, ateizmus, kríza politiky a štátu, napriek ťažkostiam a utrpeniam, ktoré prinášajú, sa musia stať príležitosťou k evanjelizácii. Nájst' nové spôsoby, prostredníctvom ktorých sa ľudia dokážu priblížiť k Ježišovi.

Preto posolstvo obracia pozornosť na rodinu, ako prirodzené miesto pre evanjelizáciu a žiada, aby bola podporovaná tak Cirkvou ako aj politikou a spoločnosťou.

Nezabúda ani na utrpenie rozvedených a v znovu potvrdenej disciplíne pristupovania k sviatostiam týchto ľudí pripomína, že nie sú opustení Pánom a Cirkev prijíma všetkých.

Synodálny dokument potom obracia pozornosť na farnosti a pripomína dôležitosť zasväteného života, permanentnej formácie kňazov a rehoľníkov a pozýva laikov k ohlasovaniu evanjelia v spojení s Cirkvou.

Ukazuje široké horizonty evanjelizácie, ktorej musí slúžiť dialóg v rozličných oblastiach:

dialóg s kultúrou, ktorá hľadá nové spojenie medzi vierou a rozumom;

dialóg so vzdelávaním kvôli integrálnej formácii osoby;

dialóg so spoločenskými komunikačnými prostriedkami, ktoré sú miestom kde sa formuje svedomie a ponúkajú nové možnosti k preniknutiu do ľudského srdca,

dialóg s vedou, ktorá ak neuzatvára človeka do materializmu, stáva sa spojencom v humanizácii života.

dialóg s umením, ktoré je vyjadrením spirituality prostredníctvom krásy;

dialóg s ekonómiou a svetom práce, práve kvôli tomu, aby sa to posledné nestalo niečím neznesiteľným, ale aby slúžilo k rozvoju človeka.

dialóg s politikou žiada, aby sa stala nesebeckou a transparentnou pre všeobecné dobro, a to rešpektovaním dôstojnosti osoby, rodiny založenej na manželstve medzi mužom a ženou, rešpektovaním slobody náboženstva a vzdelávania odstraňovaním príčin nespravodlivosti a nerovnosti.

Podstatným však podľa posolstva stále ostáva medzináboženský dialóg, ktorý prispieva k pokoju, odmieta fundamentalizmus a odsudzuje násilie proti veriacim.

Pre novú evanjelizáciu sú význačné **dva výrazy života viery: kontemplácia,** v ktorej ticho pomáha lepšie prijať Božie slovo a **služba chudobným,** v ktorých môžeme rozpoznať Kristovu tvár.

Záver Posolstva Božiemu ľudu je venovaný jednotlivým cirkvám po celom svete. Každý z nich adresuje slová povzbudení k ohlasovaniu evanjelia.

Cirkvi na východe želá, aby mohla praktizovať vieru v podmienkach pokoja a náboženskej slobody;

od Cirkvi v Afrike žiada, aby rozvinula evanjelizáciu v stretnutí sa so starobylými, ale aj novými kultúrami.

Kresťania v Severnej Amerike, ktorí žijú v prostredí vzdialenom od evanjelia, sa majú snažiť o konverziu a byť otvorení k prijatiu emigrantov a utečencov.

Cirkev v Latinskej Amerike pozýva k životu neustálej služby, aby sa dokázala postaviť výzvam chudoby, násilia, ale aj nových podmienok spojených s náboženským pluralizmom.

Cirkev v Ázii, aj keď predstavuje menšinu, často postavenú na okraj spoločnosti a prenasledovanú, posolstvo povzbudzuje a vyzýva k pevnosti vo viere a vyjadruje blízkosť kresťanom kontinentu, na ktorom sa vo Svätej zemi narodil, zomrel a vstal z mŕtvych Ježiš Kristus.

Cirkev v Európe vyzýva, aby súčasné problémy neboli pre ňu ubíjajúcimi skutočnosťami, ale aby ich vnímala ako výzvu.

Cirkev v Oceánii je pozvaná, aby všetko svoje úsilie venovala ohlasovaniu evanjelia.

Pozrime sa, čo hovoria synodálni otcovia o posolstve.

"Pokúšali sme sa vcítiť do toho, čo sme ako biskupi počuli od našich bratov biskupov v ich rôznych príspevkoch a dospieť k tomu, čo jeden z členov našej komisie nazval "symfóniou", zachytiť noty a melódie, ktoré sme si vypočuli. Chceli sme byť pozitívni, povzbudzujúci a evanjelioví, chceli sme, aby bol dokument zakorenený vo Svätom písme. Nakoniec musím povedať, že biskupi ocenili záverečné posolstvo skutočne vreľým potleskom, ktorý naznačuje, že s textom skutočne súzvučia. Chceli by sme pripomenúť, že prvý náčrt dokumentu sme zostavili na začiatku týždňa a potom sa k nemu biskupi vyjadrovali. Niektorí upozorňovali na oblasti, ktoré sme vynechali, iní mali, povedal by som, veľmi trefné poznámky k otázke mladých ľudí. Hovorili nám, nehovorte o mladých ľuďoch v budúcnosti, oni sú už teraz a už teraz žijú v Cirkvi. A ďalší nám naznačili, že prvý náčrt bol možno príliš optimistický, pokiaľ ide o to, čo so

sebou prináša sekularizácia a globalizácia. Na to sme reagovali s tým, že byť kresťanmi znamená tiež neklesať na duchu, neprepadať do beznádeje. Keď čítame hrozby našej doby s evanjeliom v ruke, musíme si uvedomiť, že sú podobné ako hrozby v minulosti. Myslím teda, že nakoniec hovoríme o sekularizácii a globalizácii v triezvych tónoch."

Dokument obsahuje odstavce venované situácii jednotlivých kontinentoch. Je vôbec možné reflektovať skúsenosť univerzálnej Cirkvi a reagovať na situáciu v tak veľmi rozdielnych kontextoch?

"Áno, je to ťažké. Preto sme si hneď na začiatku povedali, že by bolo príliš zložité pokúšať sa zahrnúť všetko do jedného dokumentu. Povedali sme si, že skôr než snažiť sa nič nevynechať, zohľadniť každú poznámku a detail, bude lepšie vrátiť sa do prvého storočia, vrátiť sa k Ježišovi. Potrebujeme sa vrátiť k tomu, čo by sme nazvali základnými, fundamentálnymi témami, ktoré nám on zanechal a ktoré nachádzame sformulované v Novom zákone. To bol teda náš cieľ. Nesnažiť sa úzkostlivo zmieniť všetko, ale veľmi starostlivo sa snažiť vystihnúť postoj Ježiša a jeho prvých apoštolov."